

KARTA EKSPONATU nr 3 T1

Nazwa eksponatu (robocza):

Zakażona ulica

Przekaz merytoryczny/cel edukacyjny eksponatu:

Rozumiem, że w czasie kichania/kaszlu są wystrzeliwane z ciała mikroorganizmy, które rozprzestrzeniają się na dużej przestrzeni.

Opis eksponatu:

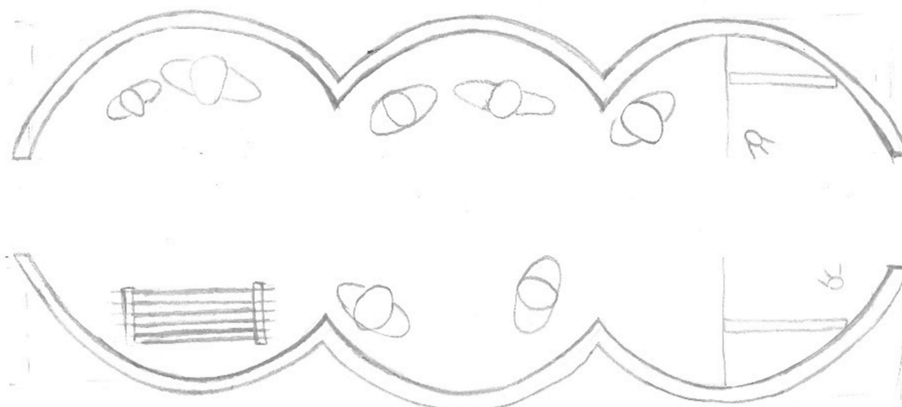
1. Czym jest/czemu służy eksponat:

Eksponat pokazuje mechanizm rozprzestrzeniania się infekcji drogą kropelkową oraz jakie zagrożenie stwarza nieprzestrzeganie podstawowych zasad higieny – w tym przypadku nieosłaniania nosa i ust podczas kaszlu i kichania.

2. Rysunek:

Rysunek poglądowy nie uwzględniający końcowego kształtu obudowy, a jedynie ukazujący rozlokowanie kluczowych elementów eksponatu.

Widok eksponatu z góry:

3. Opis elementów eksponatu:

Eksponat zaaranżowany w wydzielonej, zamkniętej przestrzeni. Przestrzeń eksponatu jest oddzielona od pozostałej części wystawy za pomocą ścian wykonanych z nieprzezroczystego materiału o wysokości mieszczącej się w przedziale od 2500 do 3000 mm. Składa się z następujących elementów:

- Dioramy ulicy
- Manekinów
- Przestrzeni kontrolnej
- Układu elektronicznego

3.1 Diorama ulicy:

- Zajmuje większą część przestrzeni eksponatu.
- Prezentuje fragment ulicy.
- Znajdują się na niej fizyczne elementy małej architektury: przystanek, ławka, latarnia, kosz na śmieci itp. Część z nich może być namalowana na wewnętrznej stronie ścian wydzielających przestrzeń eksponatu.
- Podłoże, po którym poruszają się użytkownicy stanowisk, pokryte jest nawierzchnią antypoślizgową.

- Przestrzeń dioramy jest oświetlana źródłem światła rozproszonego, o temperaturze barwowej odpowiadającej światłu dziennemu.
- Szerokość powierzchni do poruszania się, a także rozmieszczenie manekinów i obiektów małej architektury na dioramie ulicy dobrane są tak, by uniemożliwić zwiedzającym ucieczkę poza zasięg rozpylania cieczy przez manekiny.
- Na początku dioramy znajduje się wejście do przestrzeni eksponatu.
- Wejście należy oznaczyć w dobrze widoczny sposób.

3.2 Manekiny:

- Na dioramie znajduje się minimum sześć manekinów- ich rozmieszczenie zostanie uzgodnione na etapie prototypowania eksponatu).
- Przedstawiają naturalnej wielkości postacie kobiet, dzieci i mężczyzn.
- Ich budowa nie może w dokładnym stopniu odwzorowywać intymnych części ciała.
- Znajdują się w naturalnych pozycjach, niektóre sprawiają wrażenie zatrzymanych w ruchu (stopklatka)
- Przynajmniej jeden manekin ma zasłonięte łokciem lub dłonią usta i nos.
- Przynajmniej jeden manekin ma usta i nos zasłonięte maseczką.
- Wewnątrz nich zainstalowany jest system, służący do rozpylania rzadkiej cieczy widocznej w świetle UV:
 - Dysze służące do rozpylania, znajdują się na wysokości/są ukryte w „nosach” manekinów.
 - Zasobnik substancji rozpylanej przez manekiny jest zabudowany wewnątrz ich korpusów.
 - Objętość płynu znajdująca się wewnątrz wystarcza na cały dzień pracy eksponatu (przy założeniu 3000 odwiedzających dziennie).
 - Materiał z jakiego wykonany jest zbiornik, przewody i elementy dyszy mające kontakt z rozpylanym płynem jest obojętny chemicznie.
 - Częstotliwość rozpylania cieczy jest sterowana elektronicznie przez układ elektroniczny kontrolujący funkcjonowanie stanowiska.
 - Płyn rozpylany przez manekiny nie powoduje uszkodzeń odzieży i jest substancją hipoalergiczną, obojętną dla ludzkiej skóry.
- Oprócz instalacji do rozpylania cieczy, manekiny są wyposażone w głośniki odtwarzające generowany przez układ elektroniczny stanowiska (odtwarzanie nagrania) odgłos kichania. Jest on zsynchronizowany z rozpylaniem cieczy.

3.3 Przestrzeń kontrolna:

- Znajduje się bezpośrednio za dioramą ulicy.
- Jest zaciemniona.
- W jej wnętrzu znajdują się 2 źródła światła UV, o zakresie powodującym efekt fluorescencyjny substancji rozpylanej przez manekiny.
- Lampy uruchamiają się automatycznie w momencie, gdy użytkownik wejdzie do przestrzeni kontrolnej.
- W przestrzeni kontrolnej znajdują się dwa lustra, których wysokość i szerokość dobrane są tak, by umożliwić zobaczenie całej sylwetki dorosłego człowieka.
- Na lustrach bądź w ich otoczeniu znajduje się infografika z komunikatem naukowym. Technika nanoszenia treści musi być trwała, widoczna, odporna na zadrapania oraz środki czystości.
- Na końcu przestrzeni znajdują się bramka otwierana tylko w jedną stronę, w celu wymuszenia kierunku zwiedzania.

3.4 Układ elektroniczny:

- Funkcjonowanie stanowiska i jego poszczególnych elementów, kontrolowane jest przez układ elektroniczny, zabudowany w niewidocznym dla użytkowników miejscu.
- Przy wejściu do części z dioramą znajdują się czujniki ruchu, których przekroczenie powoduje uruchamianie instalacji do rozpylania cieczy zainstalowanych w manekinach i źródeł światła UV znajdujących się w przestrzeni kontrolnej. Wyłączenie w/w elementów następuje automatycznie.
- Układ elektroniczny stanowiska steruje pracą instalacji do rozpylania cieczy zainstalowanych w manekinach, w taki sposób, że poszczególne urządzenia uruchamiane są losowo w czasie, gdy użytkownik znajduje się na terenie dioramy ulicy.

4. Przebieg interakcji:

- Po zapoznaniu się z informacją naukową i instrukcją do stanowiska, użytkownik wchodzi do części eksponatu zawierającej dioramę.
- Jego zadaniem jest przejście przez ulicę w taki sposób by nie zostać zakażonym – tj. uniknąć opryskania płynem przez manekiny symulujące osoby kichające
- Po przejściu przez dioramę, w przestrzeni kontrolnej użytkownik dzięki źródłom światła UV i lustrum może sprawdzić, ile substancji rozpylanej przez manekiny wyładowało na jego ciele.

5. Informacje dodatkowe:

W przestrzeni eksponatu znajduje się element przestrzenny umożliwiający ulokowanie treści narracji wystawy. Element ten ma pełnić rolę "skrytki" umożliwiającej Użytkownikom poszukiwania zawartych wewnątrz treści. Lokalizacja skrytki będzie oznaczona wizualnie (sposób oznaczenia zostanie ustalony z Zamawiającym), jednak zawarta wewnątrz treść musi być dostępna dopiero w momencie otworzenia "skrytki". Zastosowanie konkretnych rozwiązań konstrukcyjnych zostanie ustalone z Zamawiającym na etapie prototypowania eksponatu. Przykładowe rozwiązania to np. szufladki, skrytki, otwierane drzwiczki, wysuwane tabliczki/płytki). Przewidywany kształt "skrytki" to prostopadłościan, którego żadna z krawędzi nie przekracza 23 cm.

- Uwaga – podłoga musi zabezpieczać przed ślizganiem, nawet po pomoczeniu.
- W przestrzeni dioramy i przestrzeni kontrolnej nie mogą występować elementy zagrażające bezpieczeństwu, lub posiadające ostre krawędzie.
- Dopuszczalnym jest, aby manekiny w maseczce oraz zasłaniające usta i nos ręką symulowały kichanie poprzez sam dźwięk- bez wykorzystania dyfuzora. Rozwiązanie jest akceptowalne
- Na końcu ulicy, a przed wyjściem z eksponatu, znajduje się zaciemniona mała przestrzeń, lustro oraz źródło światła UV, które pozwalają zobaczyć użytkownikowi, czy dał się pochłapać fluorescencyjną cieczą (czyli czy przechodnie na niego nakichali).
- W ww. przestrzeni znajduje się infografika z komunikatem naukowym, który przedstawia zagrożenia związane z przenoszeniem zarazków drogą kropelkową (czyli ile mikroorganizmów zostaje na nas po kichnięciu przez kogoś w pobliżu, nawet jeśli ich normalnie nie widzimy). Można też pokazać skuteczność zasłaniania ust i prawidłową technikę, jak to robić.
- Film referencyjny: https://www.youtube.com/watch?v=-K_boQ2ocel

6. Szacunkowe wymiary eksponatu:

wysokość: 2500-3000mm,
długość: 3325-3500 mm,
szerokość: 1500-1800mm

7. Szacunkowy czas interakcji:

1 minuta (+/-50%)